

НЕ ХОВАЙ СЛЬОЗУ, КОХАНА
Слова Леоніда Куліша. Музика Миколи Ведмедері.

Знов вітри розгулись серед ночі,
В рідній хаті сумує рідня:
Доля знов козакові пророчить
Рано-вранці сідлати коня.

Насуваються чорні тумани,
Під копитами пилиться шлях...
Справа нас вороги бусурмани,
А за ними татарин і лях.

Не журися, кохана, єдина,
Не ховай в оченятах сльозу,
Як у лютій січі не загину,
Ще палкішу любов принесу.

Попереду дорога полина,
Кличуть сурми на ворога знов...
Буде жити кохана Україна –
Вічно житиме наша любов